

vidt at give fri Handel, endogsaa fri Import. Forklaringen er jo en ganske anden, det er ganske andre Forhold, der her træder i Forgrunden. Forklaringen er, at Sverige i sit Træ, sin Jernmalm og forskellige andre Raavarer har Udførselsartikler, der sætter det i Stand til at skabe sig de Kreditter i Udlandet, der nu kommer den svenske Krone til gode. Ogsaa for os gælder det, at det eneste, der kan hæve vor Krone overfor Sterling og Dollar, er, at vi formaar at skabe os Tilgodehavender i Udlandet.

Det ærede Medlem Hr. Hauge omtalte ogsaa Valutaproblemet ret udførligt, og det forekommer i alt Fald mig, skal jeg villigt indrømme, at han for saa vidt kom nærmere ind til Sagens Realitet, som han stærkt fremhævede Samhørigheden mellem Europas Lande og Betydningen af vor handelspolitiske Stilling overfor de andre Lande. Jeg kan i øvrigt ikke være enig med ham i hans Syn paa den Sag, men jeg tror, at han i disse Udtalelser har peget paa noget af det, der er det allervigtigste i Valutaspørgsmaalet. Jeg tror, at Valutaspørgsmaalet i meget høj Grad er et Spørgsmaal, der peger udad og afgøres til Dels gennem vor Udenrigspolitik. Vort handelspolitiske Forhold til f. Eks. et Land som England er i den Henseende af afgørende Betydning. Vi er naturligt henviste til at importere og eksportere af vore Kul fra England og af eksportere Hovedparten af vore Landbrugsprodukter til England, og det er derfor af afgørende Betydning, hvorledes denne for os saa overordentlig vigtige Vareomsætning finder Sted. Saa længe vore Kul betales med det 12—13-dobbelte, medens vore Landbrugsprodukter kun betales med det 3—4-dobbelte, vil det være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt for os at tilvejebringe normale Valutaforhold. De dyre Kul er ikke, saaledes som det er blevet fremstillet, blot en Virkning af Valutasituationen, men de er først og fremmest og langt mere en Aarsag til, at Valutasituationen er, som den er. Vor Handelspolitik udadtil og de Bestræbelser, der i saa Henseende udfoldes, maa der derfor tillægges den allerstørste Betydning. Men sideordnet dermed kommer saa de Bestræbelser, der kan udfoldes indenfor Landets Grænser. Nu skal jeg ikke trætte ærede Medlemmer med at komme ind paa dette Emne, der jo er omtalt saa

ofte og saa udførligt. Jeg skal blot her, skønt det ogsaa er en Gentagelse, sige, at det afgørende er, at der er det rette Forhold mellem en Nations samlede Produktion og samlede Forbrug. Det kommer vi ikke udenom, og jeg tror i øvrigt heller ikke, det vilde være heldigt, om vi kom udenom det.

Og endelig i sidste Række kommer de Foranstaltninger, som en Regering kan foretage. Jeg underkender ikke Betydningen af saadanne Foranstaltninger. Jeg tillægger det nogen Betydning, at der f. Eks. i den Kornlov, som gælder nu for dette Aar, er indført saadanne Bestemmelser baade med Hensyn til Rationering af Hvede og med Hensyn til Muligheden for at ombytte Byg, der i Øjeblikket, som ærede Medlemmer vil vide, kan sælges til meget høj Pris, med den billigere Majs. Det er Foranstaltninger, som i mindre Grad kan bidrage til at forbedre Valutasituationen, og jeg er lige saa lidt nu som tidligere blind for, at der ogsaa ad andre Veje kan træffes Foranstaltninger, der kan virke heldigt for hele Valutasituationen. Men ved man ikke andet at pege paa, naar der er Tale om Valutamisèren, end at det blot gælder om, at Regeringen tager kraftigt fat med saadanne kunstige Bestemmelser, forskellige Tvangsforanstaltninger eller Centralisering af Importen, har man ikke andet at sige om dette Spørgsmaal, ja, saa er man i alt Fald ikke trængt ind i, hvad det egentlig drejer sig om, og man bidrager ved saadanne Paastandes Fremsettelse efter min Opfattelse til at vildlede Befolkningen paa dette overordentlig vigtige Omraade. For det ærede Medlem Hr. Rode synes Valutaspørgsmaalet at indskrænke sig til i første Linie at være et Spørgsmaal om Centralisering af vore Indkøb i Udlandet, en Centralisering, der er ensbetydende med hel eller delvis Socialisering af vor Importvirksomhed. Det forekommer mig at være blevet et fikst Punkt, hvorom det ærede Medlems Tanker og Forestillinger idelig drejer sig. Saadanne fikse Ideer kan være overordentlig farlige. Jeg haaber derfor oprigtigt, at det ærede Medlem ved fortsat Grublen over det økonomiske Livs Foreteelser vil kunne frigøre sig for de forskellige Forestillinger, som han har om Betydningen af en Centralisering af Importen.